

◆ L'HORA NOVA ◆

De ple a la guerra

El poble de Catalunya avença decididament en la ruta que el destí li ha reservat. Toca a aquesta bella terra reviuere, en el segle XX, moments de lluita en la qual s'hi juga el benestar dels seus fills i la seva personalitat nacional. Solament que en aquesta nova creuada no hi entra el joc de disputes feudals; són els fills del poble treballador que s'enfronten amb el militarisme, amb la tirania i amb les oligarquies de l'Espanya negra. Fins ara, l'esforç dels catalans ha estat esmerçat en la defensa de les terres germanes dels pobles d'Ibèria, on hi ha clavat l'urpa el feixisme internacional amb l'intent de fer prevaler el domini del militarisme, representat per Franco, Queipo i Mola, servidor dels designis d'Hitler i Mussolini. La Catalunya proletària no es pot desentendre de la sort que corrin els altres pobles hispànics, i, cerca més encara: el suport de les masses proletàries d'arreu del món, perquè té una clara visió de les ambicions cobejades pel feixisme.

L'internacionalisme, en pla de no-intervenció, ha començat a prendre mesures a pretext d'ofegar l'acció bèl·lica, que fa set mesos s'estengué per la Península. Si abans d'ara els principals elements de guerra i bona part dels contingents eren facilitats des de l'exterior, des d'aquest moment l'esforç de la producció de municionament i d'instruments ofensius haurà de sortir del país. Per tant, l'organització de la guerra per la guerra, es fa indispensable. I Catalunya, així s'afanya a demostrar-ho. Viurà en guerra, treballarà per la guerra, mobilitzada i alerta per a plantar cara a totes les contingències que el descabdellament de la lluita imposi. La voluntat de vèncer és la consigna única que s'ha escampat a Catalunya.

E.

FORÇA CONTRA FORÇA

Veritablement, la reacció favorable a les forces de la República es manifesta en els més lleus detalls que ens pervenen d'impressions recollides de tota procedència. No han d'ésser precisament els comunicats oficials els més indicats a proporcionar una completa satisfacció sobre el curs d'unes o altres operacions, ja que el secret militar i la imperiosa necessitat de mantenir una moral elevada, obliguen, gairebé sempre, a donar informacions purament formulàries. Per això, tot el que no sigui copsat a través d'un teixit d'incidències viscudes i de realitats palpables, és inútil que volguem acollir-ho seriosament: no ens convenç i encara ens torna més desconfiats amb nosaltres mateixos. I és davant la certesa d'un millorament general, d'una rectificació plena i d'un recobriment vigorós, que s'acreix el nostre optimisme i ens sentim enfortits per a lluitar, o treballar de ferm des de la reraguarda fins a decidir l'acabament de la guerra contra el feixisme internacional.

Qui pot negar l'evidència del respecte que s'està guanyant l'exèrcit popular que el poble forja en aquests moments i que sobre la marxa de les operacions uns caps d'esperit militar i dignes saben inculcar-li una moral de guerra i convertir-lo en instrument invencible? Els desesperats atacs de les hordes feixistes, en aquests darrers dies, s'han estavellat contra la muralla de ferro que formaven les forces lleials, i l'intent de l'enemic per a tallar les comunicacions de Madrid amb València li ha costat nombrosíssimes baixes i, possiblement, una desmoralització que li malbaratarà prendre noves iniciatives.

Heus ací el prodigi de la força contra la força. El poble havia de vèncer perquè defensava una causa justa, però li mancava una organització de guerra. Ara ha entrat en el camí que li calia: s'organitza per fer la guerra i s'adona que ha de viure per la guerra. Contra aquesta força i aquesta voluntat, els generals traïdors i els seus amos, Hitler i Mussolini, no vanceran. El feixisme internacional tindrà la seva primera ensopegada.